

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طنز

نعمت الله مختارزاده
۲۰۱۱ / ۰۵ / ۱۵
شهر اسن - آلمان

مدتی را که ز (فیس بُک) ، گریزان بودم
گذر عشق ، به هر منزلی مهمان بودم
گه در بند سر زلف و ، خط و خال بتان
گه در دام هوسبازی خوبان بودم
گه در میکده ، با ساغر و مینا و قدح
مست از خمر لقای رخ جانان بودم
گه در بزم طرب ، در بر معشوق خراب
می باقی به کف و لب به لب هر آن بودم
گاه چون بلبل شوریده به باغ و به چمن
گاه خاموش و گهی مست و غزلخوان بودم
گاه چون غنچه بشگفته ای در فصل بهار
عطر افشان و ، تر و تازه و ، شادان بودم

گاه چون لاله آزاده به دشت و به دمن
 گاه همراه دل و ، مونس خوبان بودم
 بی خبر از غم دنیا و ز داغ دل خود
 به جهان دگری ، سرخوش و خندان بودم
 فارغ از رنج و غم و محنت و درد دگران
 دور از فتنه و آشوب ملایان بودم
 تلویز یونچی و برنامه چی فسق و فساد
 ترک شان کرده و بیخار ، ز هذیان بودم
 هرچه می شد به جهان ، با سخنان مره چی
 بی غرض ، گوشه آرام و در افشان بودم
 ابتدا با دو سه روشنگر و همفکر دگر
 خرق احباب ز روی همه شیطان بودم
 جرأت لم ، لم و لم ، هیچ نبودی به کسی
 زانکه در سنگر اشعار ، قوماندان بودم
 به دفاع و ، به ضد اسلحه باروتی
 با قلم ، وارد و هم فاتح میدان بودم
 یاد ایامی که بگذشت ، همی باد به خیر
 مشت کوبنده ، به دندان شیران بودم
 یاد داری که ، به حق دادن ملا و چلی
 جگر طالبه را ، پاره و بریان بودم
 یاد داری که ، چه سان برضد جنگسالاران
 فیر مرمی ادب ، روز هزاران بودم
 اثر و ضربه اشعار مرا میدانی
 زخم ناسوری بی دارو و درمان بودم
 به دفاع حق هم میهن و مادروطنم
 سپه و لشکر تدبیر به میدان بودم
 نقد منظوم مرا بود ، نه پروای فلک
 با سخن راکت و خمپاره و هلاوان بودم
 یاد داری که چو شمع ، سوخته و آب شده

بهر روشننگری جهل ، فروزان بودم

رگ رگ و جمله مفاصل شده سیماب ، ولی،

مرهم زخم دل ملت افغان بودم

یاد داری که به برنامه هر ناکس و کس

قاضی و محکمه و قانون و وجدان بودم

با (علومى) و (سید افضلى) و (برهانی)

با (تمنای عزیز) دل و ، هم جان بودم

عرض اخلاص به هریک یک شان باد زمن

باعت آمدنم ، ورنه گریزان بودم

«نعمتا» (بانوی فرهیخته) نازم ، قلمش ،

آنچه فرمود ، فقط بنده به فرمان بودم